

EDITORIAL

La Formació Permanent del Professorat (FPP) és un dels aspectes fonamentals, tal vegada el més important, en el procés de Reforma del Sistema Educatiu.

I quan parlem d'FPP no només feim referència a la necessitat/obligació que cada docent té, com a qual-sevol treballador/a, d'actualitzar els seus coneixements, tenir en compte la incidència dels avanços tecnològics en el seu entorn més immediat, etc., sinó a quelcom de més bàsic per a la pràctica docent: la necessitat de replantejar-se de forma permanent la inadequació que hi pot haver entre els coneixements que hom posseeix i la manera de transmetre'ls; l'existència d'errors metodològics que, per repetits, gairebé no són detectats i que menen finalment a la perpetuació d'actuacions inoperants, fins i tot clarament involutives, del procés educatiu. És a dir, ens referim a una FPP que permeti a l'ensenyant d'analitzar reflexivament la seva pràctica **per tal de transformar-la**. Comporta la defensa del professor compromès i crític al qual cal dotar dels instruments adequats per discutir i reelaborar la seva pròpia acció docent.

L'esmentada FPP tendria els següents eixos centrals:

- La formació és un *continuum* que parteix d'una for-

mació inicial coordinada amb la posterior formació en exercici.

- El professor/a és el protagonista de la seva formació.
- La formació ha de vincular-se a la pràctica.
- La formació ha de comportar una investigació sobre les necessitats del professorat i una reflexió sobre la pràctica.
- S'ha de fer en equip i partir i situar-se en el CENTRE DOCENT.

Encara que l'Administració declara explícitament l'adscripció a un model d'FPP en el qual l'ACTIVITAT serveix per a analitzar i reflexionar sobre la pràctica docent amb la finalitat de canviar-la, altra cosa és que els instruments, programes, recursos, etc. que posa a l'abast condueixin preferentment en aquesta finalitat.

El fet que no s'estableixi la seva obligatorietat i dins l'horari laboral del professorat, prèviament dissenyat per tal de fer-la viable, provoca que, a la pràctica, l'FPP es vegi reduïda en no poques ocasions a l'assistència individual a activitats que posseeixen un nivell molt baix de repercussió dins l'aula i el centre, precisament d'un sector del professorat que encara no ha iniciat un procés mínim de reflexió sobre la seva pràctica docent.

Per això, insistim, l'FPP ha de partir i situar-se fonamentalment al centre docent. En conseqüència en són imprescindibles condicions com ara: dotació adequada d'espais per a allotjar departaments, grups de treball, etc.; una jornada laboral que contempli dins l'horari lectiu la necessitat de l'FPP, la qual cosa comporta la reducció de la docència directa, l'augment de les plantilles, etc. En definitiva, l'FPP ha d'esser contemplada al Pla de centre, en què s'han de recollir les activitats de perfeccionament i les estructures organitzatives i horàries que la facin possible; aspectes que fins ara no s'han resolt.

D'altra banda, entre les estructures institucionals encarregades de l'FPP (CEP, plans de formació, universitats, ICE...) les més esteses són els CEP, els quals hom podria acusar d'esdevenir paulatinament la plataforma institucio-

nal introductora de les activitats que el MEC considera necessàries, adreçades fonamentalment a una reconversió del professorat envers la modernització del sistema, apartat al qual l'Administració dedica la major part del seu pressupost. No és veritat, però, que aquesta reconversió sigui encarregada als CEP majoritàriament; els cursos d'especialització són realitzats per la universitat; les llicències per estudis i ajudes individuals no tenen res a veure amb els CEP...

Allò que és veritablement greu és que els CEP es vegin privats del marge d'autonomia amb què varen néixer: de cada vegada són més nombrosos els programes institucionals (innovació i elaboració de recursos, formació als centres, investigació educativa, etc.) així com els coordinadors provincials que no depenen del CEP; són obertes noves vies per al control institucional dels CEP, són convocades eleccions a consells del CEP en les pitjors condicions possibles, hom proposa d'eliminar l'elecció del director pel Consell...

Aquestes són les situacions contra les quals s'ha de lluitar. Si dels CEP ha de dependre en gran mesura l'FPP i aquesta és una peça clau dins la Reforma del Sistema Educatiu, cal reivindicar una gestió totalment democràtica, i que l'Administració potenciï, no només sobre els papers, l'FPP que defensam: REFLEXIVA I CRÍTICA, UNIDA A LA PRÀCTICA DOCENT, LLIGADA AL CENTRE, OBLIGATÒRIA I EN JORNADA LABORAL.